

B1

OIX, SANTA BÀRBARA DE PRUNERES

Una bonica i panoràmica excursió, a una de les esglésies més emblemàtiques de l'Alta Garrotxa.

Santa Bàrbara de Pruneres al centre de la fotografia

DATES:

Dijous 12, divendres 13,
dissabte 14 d'octubre de 2023

SORTIDA:

A les 9 h del Pavelló Firal

DESCRIPCIÓ DE L'ITINERARI:

Extret d'un escrit de Kim Agustí publicat a
la revista *Les Garrotxes*

FOTOGRAFIES:

Adriana Llongarriu i Pep Badosa

PLACES LIMITADES A:

50 persones

TRANSPORT:

Autocar

HORES DE MARXA EFECTIVA / Dues hores i mitja

DISTÀNCIA / 7'9 Km

DESNIVELL DE PUJADA / 390 m

DESNIVELL DE BAIXADA / 390 m

ALTITUD MÀXIMA / 722 m

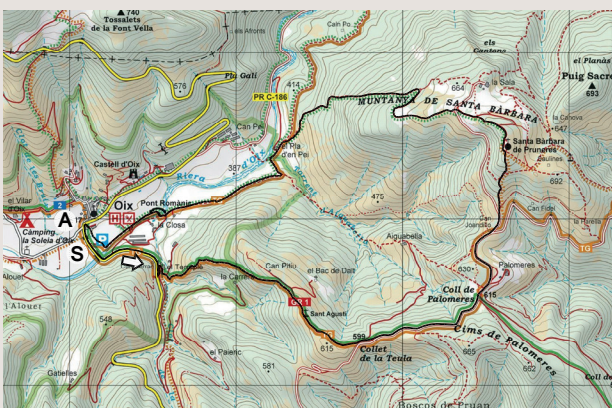
ALTITUD SORTIDA / 409 m

ALTITUD ARRIBADA / 409 m

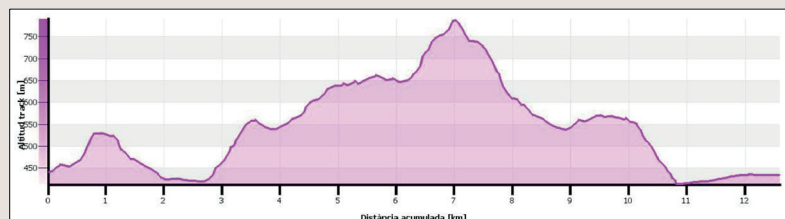
TIPUS DE RECORREGUT / Circular

CONDICIÓ FÍSICA NECESSÀRIA / Lleugera

GRAU DE DIFICULTAT / ★★☆☆☆

Mapa de l'itinerari

Gràfica de la ruta

Oix. Sortirem de l'aparcament d'Oix per la carretera que dona accés al poble. Travessarem la riera i començarem a pujar per la ruta asfaltada. Deixarem l'accés al Pont Medieval, passarem als peus de Can Xerrac i trencarem per un altre vial, a l'esquerra, que baixa tot dibuixant una ziga-zaga. Deixarem de costat les ruïnes de can Moixina i el Terraplè, granges i masia, i agafarem un bon camí que s'enfila caire amunt; és el camí d'Oix a Tortellà, senyalitzat amb les marques del GR1.

El camí puja en llargs revolts, que el pas del temps ha anat esborrant i substituint per dreceres. El bosc va fent seu el caire, però encara respecta una excel·lent perspectiva d'Oix, amb el Montmajor, el Talló i Bestracà al fons. Anirem decantant cap a la dreta; deixarem Can Pitíu, masia que formava part del veïnat de la Serra, a l'esquerra, sense arribar ni a veure la casa; i arribarem a un lloc més ampli, bonic mirador de Santa Bàrbara i els alterosos cims que encerclen la vall d'Ormoier. Seguirem la pista cap a la dreta i anirem a l'oratori de Sant Agustí, columna de planta quadrada amb una fornícula amb la imatge del sant. Fins poc abans de la Guerra Civil s'hi lliuraven les tradicionals ofrenes. En temps no tan reculats era en un lloc pelat, dominant i panoràmic, però una jove pinada pràcticament l'ha encerclat.

La pista, oberta fa quatre dècades, passa a la vora d'una bonica aulina i tomba de pla cap a l'esquerra. El camí vell ho feia uns metres per sota. Deixarem la carretera d'Aiguavella i arribarem al collet de la Teula, un altre extraordinari mirador; la vista abasta des del puig Sou de Rocacorba fins al santuari de Cabrera, amb Castellfollit de la Roca i el polígon de Begudà en un terme més proper.

Al collet confluïrem amb la carretera que puja de Camporiol, accés rodat a la muntanya de Santa Bàrbara, en molt bon estat. La seguirem cap a l'esquerra. Deixarem a la dreta la pista que va a Pruan, inici d'un camí que baixa al veïnat de Carrera, i arribarem al coll de Palomeres. Hi deixarem, també a la dreta, els camins que van a Sant Eudald de Jou i al pont de Llierca i Tortellà, i amb ells les marques del GR 1.

Nosaltres continuarem per la carretera. Passarem per sobre de Palomeres, magnífica masia, tot contemplant la serra del Cucut i el cim de la Calma, i seguirem cap a un altre collet. Allà deixarem la carretera de coll Sitrelles i el Pujol, a la dreta, i les ruïnes de can Joandillo i el camí que baixa a Aiguavella, accés molt directe al poble d'Oix, a l'esquerra. Un centenar de metres més enllà abandonarem la carretera, i també la pista de la Parella, i ens enfilarem caire amunt per un camí força fressat. Travessarem el corriol que va de la font de la Sala a Can Saulines, menys vistent, passarem per un pedró reconstruït fa pocs anys i arribarem al cim.

Oix amb el Bassegoda a la dreta i el Ferran amb la seva cresta

Una església emblemàtica. Santa Bàrbara de Pruneres és una església romànica de finals del segle XII, d'una sola nau amb absis semicircular, volta apuntada i porta d'entrada a migdia, protegida per un pòrtic de cinc arcs. Fou restaurada, en dues fases, al llarg dels anys setanta, pels Amics de l'Alta Garrotxa i d'altres entitats; la caiguda d'un llamp, que va malmetre bona part del que ja s'havia consolidat, va comportar l'eliminació d'unes obres de fortificació que modificaven notablement la imatge del conjunt. Hi podem admirar una còpia d'una llaua sepulcral de marbre, desapareguda en el curs de la darrera guerra civil. Els edificis de l'antic priorat, Ca l'Ermità, fins fa pocs anys ruïnosa, tornen a ser habitats. Santa Bàrbara fou el centre del veïnat de Pruneres, documentat a mitjan segle X. El seu tradicional aplec, organitzat pels Amics de l'Alta Garrotxa i l'Associació Cultural Terra Aspra, amb la col·laboració de diferents entitats d'Oix i els pobles de la rodalia, que se celebra el primer dissabte de desembre, ha recuperat una notable vitalitat. Hom hi gaudeix d'un superb panorama, centrat per la retallada silueta del Puig de Bassegoda i la formidable osca de l'engorjat de la riera de Sant Aniol.

Santa Bàrbara de Pruneres

Oix des de Santa Bàrbara de Pruneres

El Pla d'en Pei. Sortirem de l'església per la carretera que hi dona accés. Deixarem de costat un niu de metralladores i en el següent revolt agafarem el camí, a l'esquerra. Donarem una ullada a la Sala, magnífica masia i enyorat hostel, amb el Comanegra al fons, i anirem al Reposador. Travessarem la carretera de la Sala i seguirem per un camí carreter, que baixa a un pla. A l'esquerra deixarem el Grau, drecera per davallar a Oix, i poc abans d'arribar al bosc tombarem cap a la dreta. Més enllà confluirem amb el camí que ve de la Sala i girarem cap a l'esquerra.

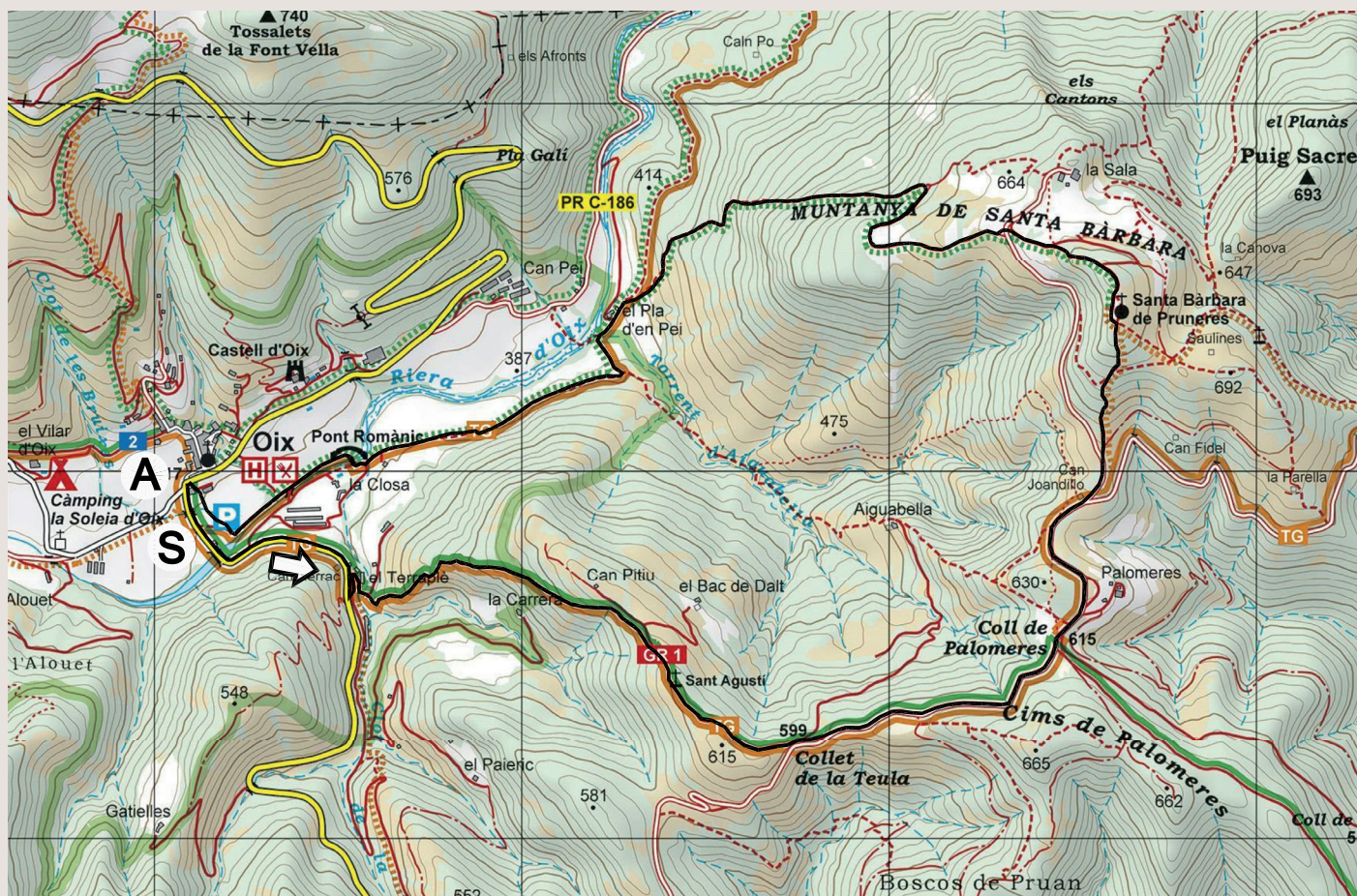
El camí baixa de biaix per l'alzinar, però més endavant ho fa en curts i seguits revolts. Al capdavall gaudirem d'una magnífica perspectiva de la vall d'Oix i confluirem amb el camí que ve d'Escales per Can Po. El seguirem cap a l'esquerra i anirem al Pla d'en Pei, bonica masia. Baixarem a travessar el torrent d'Aiguavella i, pocs metres abans de fer el mateix amb la riera d'Oix, trencarem a l'esquerra. Pujarem entre dues planes de pastura i anirem a trobar el camí d'Aiguavella; el seguirem cap a la dreta.

Un pont medieval. El camí voreja les planes de conreu, als peus del bosc. Creuarem el torrent de la Moixina i anirem al pont d'Oix, airosa construcció medieval de dos arcs, amb un accentuat llom d'ase. La llegenda atribueix la seva edificació al senyor de la Quera, delerós de fer ús del dret de cuixa. La riera, eixuta a ben poca distància, hi manté un cert cabal.

A l'altre costat del pont, un bon camí ressegueix la riera fins a arribar a l'aparcament d'Oix, punt i final del recorregut. Montpetit, Montmajor i el Talló ens contemplen en aquest darrer tram de la caminada. No podem marxar d'Oix sense fer una detinguda visita al poble i passejar pels seus costeruts i ben endreçats carrers. L'església parroquial, d'estil romànic del segle XII, és dedicada a Sant Llorenç.

Pont Medieval d'Oix

Mapa de l'itinerari

Gràfica de la ruta